

“मल्लीमतल्लीषु वनान्तरेषु वल्लन्तरे वल्लभमाकलयन्ती ।

चञ्चद्विपञ्चीकलनादभङ्गी सङ्गीतमङ्गीकुरुते सा भङ्गी” ॥

आदिशब्दात्तापसादयः । रौद्राभासो यथा ।

“रक्तोत्फुल्लविशाललोलनयनः कम्पोत्तराङ्गो मुहु-

र्मुक्ता कर्णमपेतभीर्धृतधनुर्व्वाणो हरेः पश्यतः ।

आभातः कटुकोक्तिभिः स्वमसकृदोर्व्विक्रमं कीर्त्तय-

न्मसास्फोटपटुर्युधिष्ठिरमसौ हन्तुं प्रविष्टोऽर्जुनः” ॥

भयानकाभासो यथा ।

“अशक्नुवन् मोढुमधीरलोचनः सहस्ररश्मेरिव यस्य दर्शनं ।

प्रविश्य हेमाद्रिगुहागृहान्तरं निनाय बिभ्यद्विवसानि कौशिकः” ॥

स्त्रीनीचविषयमेव हि भयं रसप्रकृतिः । एवमन्यत्र ।

(२४८) भावाभासो लज्जादिके तु वेश्यादिविषये स्यात् ॥

स्पष्टं ।

(२४९) भावस्य शान्तावुदये सन्धिमिश्रे तयोः क्रमात् ।

भावस्य शान्तिरुदयः सन्धिः शबलता मता ॥

क्रमेण यथा ।

“सुतनु जहिहि कोपं पश्य पादानतं मां

न खलु तव कदाचित्कोप एवंविधोऽभूत् ॥

इति निगदति नाथे तिर्य्यगामीलिताक्ष्या

नयनजलमनल्पं मुक्तमुक्तं न किञ्चिद्” ॥

अत्र वाष्पमोचनेनेर्याख्यसञ्चारिभावस्य शमः ।